

som komme til 2den og 3die Lintes Kasarether, hvorhen man snarest muligt bringer de Syge, ikke faae dette Tillæg; de Menige faae kun 4 ß, medens Underofficereerne og de med dem sigestillede maae betale 16 ß for Suur og Pleie. Navnlig med Hensyn til de Saarede kunde der være Tale om at høre dem op til en noget bedre Stilling; men dette er meget betænkeligt paa Grund af de store Udgifter, dette vilde medføre. — Endelig vil jeg kun tillade mig at gjøre opmærksom paa den efter min Mening uheldige Betegnelse i § 14: „Dagpenge“. Man har, som det er de Herrens bejndt, søgt saameget som muligt at bringe de fremmede Ord ud af Sproget, og man har saaledes ogsaa meent, at Dagpenge kunde være et passende Ord istedetfor Diæter; men „Dagpenge“ har den mindre heldig Egenkab, at dette Udtryk i Landetaten i mange Aar er blevet anvendt som Betegnelse for en Straf, idet Menige, som sættes paa Dagpenge, ere saadanne, som ikke kunne bestyre deres Pengevæsen selv, og derfor til Straf faae deres Lønning udbetalt dagviis. Det er altsaa en Betegnelse, som jeg ikke synes her er ganske passende. Jeg veed ikke, om det ikke maaskee kunde kaldes dagligt Bederlag, Dagstillæg eller Eignende. — Med Hensyn til de fastsatte Diæter troer jeg, at Søetaten rolig kan see paa, at alle de høiere Officerer ere skaarne over een Kam, da jeg troer, at det i Søetaten er sjældent, at Søofficerer komme til saaledes at rejse ud; men for Landetatens Officerer har Diæternes Størrelse megen Betydning, og jeg troer, at 4 Rd. om Dagen er et meget ringe Bederlag at byde høiere, inspicerende Officerer, som skulle ud i længere Tid. — Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Marineministeren: Ja, jeg maa bede om Undskyldning, dersom jeg ikke skulde have opfattet alle de Spørgsmaal, som det særede Medlem stillede; jeg skal saavidt muligt søge at besvare dem, og skulde jeg springe Noget over, beder jeg at blive gjort opmærksom derpaa. Det ærede Medlem spurgte, hvorfor en Chef, der ikke førte Mæsse, men spiste med sine Officerer, skulde have 1 Rd. daglig i Tillæg. Det forekommer mig dog, at en Chef paa et

Skib, der er en saa affondret enestaaende Myndighed, der ikke har Noget over sig, vel kunde betragtes noget i Righed med f. Ex. en commanderende General, og et saadant Tillæg gives ikke blot commanderende Generaler, men ogsaa Divisionschefer. — Det ærede Medlem henledte Opmærksomheden paa, at de Dagpenge, der omhandles i § 4, skulle nedsættes med $\frac{1}{3}$ for den Tid, Togtet varer udover en Maaned. Jeg har søgt at faae denne Nedsættelse indskrænket, saaledes at den først skulde indtræde efter 2 Maaneders Togt, men det er ikke blevet antaget af Folkethinget, og jeg kan ogsaa nok finde, at der er nogen Grund for en saadan Nedsættelse. Det forekommer mig nemlig, at da Diæter jo ere beregnede ikke alene paa det Nødvendige til at leve af, men ogsaa paa Huusleilighed, og da der i disse Tilfælde gives frit Huus, kunde der nok være Grund til at gjøre Nedsættelse, naar Togtet varer i længere Tid. — Det ærede Medlem spurgte, hvorfor de Summer af 56 ß. og 40 ß., der staae anførte i § 8, ere forskjelligte, og i hvilke Tilfælde de skulle udbetales til Mandskabet. Jeg skal i den Anledning oplyse, at disse Kostpenge svare til de Diæter, der tidligere i saadanne Tilfælde tilstodes Underofficererne, og som rigtignok nu ere blevne satte betydeligt op i Righed med, hvad der er skeet for Landetatens Bedkommende. Der er nemlig Tilfælde, det er kun enkelte, men der er Tilfælde, hvor det er overordentlig nemt at kunne give en Mand nogle Penge istedetfor Mad; det er nemlig, naar Folk detacheres fra Skibet og sendes bort i længere Tid, f. Ex. med Transportfartøier, saa kan man vel levere dem, hvad vi kalde Transportkost, som bestaaer i Brød, Ol, Brændevin og Smør, for een eller to Dage, men de kunne ellers ikke faae Noget ombord, og de ere da nødte til selv at forsyne sig paa bedste Maade med den fornødne Mad for at have Noget at spise paa Reisen. I saadanne Tilfælde siger man: I blive borte paa denne Rejse 8—14 Dage, her er 40 St. for hver Menig og 56 St. for hver Underofficer, nu maae I selv sørge for, at I faae Noget at spise. Det er Noget, som egentlig kun kommer til Anvendelse ved ganske extraordinaire Leiligheder. — Naar det